

VÁŽENÍ KOLEGOVÉ, MILÍ ČTENÁŘI ČESKÉ UROLOGIE,

předkládáme vám další číslo našeho společného časopisu. Je z velké části věnováno karcinomu prostaty. Není to cílem, vyplývá to z každodenní klinické potřeby zabývat se touto diagnózou. Je to nádor, který má již od roku 2006 nejvyšší incidenci mezi zhoubnými nádory u mužů v České republice. V roce 2007 jich bylo v České republice nově diagnostikováno 5094 a prevalence k 31. prosinci 2007 byla 25 594. V roce 2010 se odhaduje incidence kolem 6400 zhoubných nádorů prostaty a incidence kolem 36 000. Dva články na téma karcinomu prostaty vychází z pera radioterapeutů, což dokladuje význam multioborové spolupráce a též význam radioterapie v léčbě karcinomu prostaty.

A teď jedno velmi příjemné sdělení. Je určeno pro příznivce moderní medicíny založené na důkazech (EBM – evidence-based medicine). První skutečná urologická práce o chirurgické metodice vytvořená na základech EBM vtrhla do Čech, a to dokonce na stránky naší České urologie. Je to práce doc. R. Kočvary a jeho spolupracovníků, která vychází právě v tomto čísle. Jedná se o prospektivní randomizovanou studii operační metodiky. Vzhledem k tomu, že zaslepené studie nelze v podstatě v chirurgických oborech provádět, jedná se o nejvyšší úroveň důkazů, jaké může výzkumník v oblasti chirurgických metod přinést. Moji nesmírnou radost nad tímto článkem kalí pouze fakt, že je to jistě na dlouhou dobu asi zase poslední práce takové kvality o chirurgické metodice. Nejsem si totiž vědom, že by v České republice někdo z urologů systematicky bádál v operačních metodikách takto kvalitně a že by poté chtěl navíc výsledky publikovat v časopisu Česká urologie. Jistě by se zajímal o časopis s IF. Ale třeba se v kuchyni některé české urologie něco kvalitního potajmu připravuje a budeme příjemně překvapeni. Kéž by.

A nyní ještě pár slov k problematice EBM u operačních metodik obecně. Urologové stejně jako jejich kolegové v ostatních chirurgických oborech jsou zvyklí v zavádění nových chirurgických metodik pracovat nesystematicky. Většinou tak, že se do nějaké metody zamilují, či si ji dokonce vymyslí. Poté, aniž by zvážili eventuální potřebnost studie na zvířecím modelu a následně provádění dle protokolu klinické studie, ji začnou aplikovat rovnou na svých pacientech. Často bez souhlasu etické komise. Své výsledky s pohledem hrdého otce poté publikují jako nerandomizované retrospektivní sdělení. A netýká se to jen Čech, týká se to urologů napříč celým světem. Měli bychom se ale dle možností pokusit tento ne zrovna optimální přístup změnit. Vzorem nám může být i „náš“ časopis European Urology. Jeho šéfredaktor Francesco Montorsi a jeho spolupracovníci jsou již několik let aktivními propagátory EBM i v chirurgických postupech a striktně dodržují zásady EBM v časopisu European Urology a dalších evropských urologických periodicích. Kdo by se chtěl o aplikaci EBM v chirurgických oborech dozvědět více, doporučuji mu sérii tří článků, které vyšly loni v prestižním časopisu Lancet (Lancet 2009; 374: 109–112).

Svůj úvodník mi dovoluje ukončit přáním, aby na stránkách České urologie vycházelo co nejvíce článků s co nejvyšší úrovní důkazů. Jen tak se nám podaří dostat do prestižních databází SCOPUS a Medline. Těším se na vaši spolupráci a pomoc.

Krásné léto 2010 a na viděnou na podzim na naší výroční konferenci ČUS
v pražském Top hotelu.

váš Milan Hora
V Plzni 6. 6. 2010